

Συνεδρίαση έστρατο εν Αυστρία φαρ. 16 εν Ελλάδι, Ιουλιος Νήσους, Γουαρά, Αλγερία, Γαλλία και Αγγλία. 40 φράγκα εν τας Παρισίων. Ημερομηνία 10 εβδόμενα.

Αι συνδρομα προπληρόνεται. Επιστολαί προς την Διεύθυνση της Ημέρας μη απηλθισμένοι του ταχυδρομικού τάξεσ ενότι άπαρδίδεται.

Απόστολ αι νέαι η άνασσομένη συνδρομα όφελου εν λήθησ την 30 Ιουλιου η 31 Σεπτεμβριου (ε. ν.)

Κατωθεντων εις Βιέννην μιν, Α la Rédaction du Journal grec " Ημέρα... (L'administrateur Reissnerhof Nr. 481 à Vienne.)

ΗΜΕΡΑ

Επιστολαί: Νι και άλλαι, εκ Κ. Α. Στουβίτης εν Κωνσταντινουπόλει: Χ. Μιχαήλ Δαμπαρίου εν Βουκουρεστίω: Δ. Αμμόπουλος εν Ιαση: Κ. Θεολόγος εν Αλεξανδρία: Γ. Παράσης εν Καθη: Ι. Α. Παρραμυθίου: εν Κερκυρα: Φ. Σαρκας εν Σμύρνη: Χ. Π. Φιλοθέου, καί: Εμ. Γεωργίου εν Αθήναις: Ν. Νικολαΐδης εν Σόφω: Α. Σ. Αγαγιώτης εν Πάτραις: Κ. Ααρτίβουλης εν Ουσσελονίη: Π. Μιχαήλδης εν Ιβραλί: Γ. Αμμόπουλος εν Γαλιαίω: Κ. Μιχαήλδης εν Αδριανουπόλει: Ιω. Φωκάς εν Κερκυρα: Μ. Σκουρτζής εν Μεσολογγίη: Α. Σάλας εν Κωνσταντινί: Α. Αργυρίδης εν Φιλαπποπόλει: Α. Λόφος εν Κύπρω: Μ. Σαρκας εν Βουρσά: Κ. Ν. Σαμουήλ εν Κραϊάβα: Χριστόφ. Μιχαήλ εν Καρακατό: Michele Loeb alla Tipografia del Lloyd εν Τεργιότι.

ΕΚΑΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ.

ΕΙΔΙΟΠΟΗΣΙΣ.

Οι από 1ης ΙΟΥΛΙΟΥ καταγραφόμενοι νέοι συνδρομηταί λαμβάνουσι δωρεάν το μέχρι της ημέρας εκίνης εκδοθέν μέρος των ΑΘΛΙΩΝ.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ.

Τα σερβικά πρόγματα άμφιβάλα — τα πόδεμα περί των διαδέστων των δυναμειων. — Ψιθυρίζεται νέα έκτρατεία του Γαριβάλδη, είτε εις τα δαλματικά παράλια, είτε εις το Μεξικόν. — Άπαστρα διαβροχίασ κατά τω Μ. Λουκά Κωνσταντινου: ο πρόγραμ μίναι άπρωτος: ο φρονεσι συλλαβόμεναι. — Τελευταία είδησις.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Εν Βιέννη, (24) 6 Ιουλίου.

Ο όριζων δέν εκκαθαρίθη είσότη προς το μέρος της Σερβίας, και δέν είξομεν σήμερον πλείοτερα παρ' όσα ήξομεν κατά την έκδοσιν του προλαβόντος φύλλου ημών. Παλλαρθεν άκούομεν διαβασιμύμενον ότι το ζήτημα λύεται ειρηνικά, και ότι οι πρόδεμοι των δυναμειων ήθελαν ήδη τάς βάσεις έφ' ών θά συγκροτηθή η έν Κομιστρινοβίτσα συνδιάσκεψις των πρόδεμων. Άλλά δέν επικρατεί η αύτη όμοφωνία και περί των συμπαιδιών άς εδραν η Σερβία εν τοις ευρωπαϊκοίς άνακτοβουλίαις. Ούτος, ενόσ άρ' ενός μανθάνομεν ότι αι αιτίσαι αύτης ένκωφίθασ σχεδόν παμψηφεί, άρ' έτέρω έτεραί έφημερίδες διασυρρίζονται ότι ούτε κατά κεραλά δέν παραβλαφώσται το δικαίωμα της: Πύλης Βασιλειαν ίδίως μάς έπροξένησεν έντύπωσιν διακηρυχούσας τις τής: Εφ' ημερ' ιδος το υ Δυναμίσωσ, καθ' ην όχι μόνον η αυστριακή κυβερνησις, αλλά και η Γαλλία, η Αγγλία και η Πρωσία είναι σύμφωνοι να μη παρεκκλινοσται της γραμμής της διακαρκαχθείσας υπό της συνθήκης των Παρισίων και να σεβασθώσται το δικαίωμα το όποιον κέντηται δύναμις αύτης η Πύλη, όπως διατηρή στρατεύματα εν τοις φρουρίαις της Σερβίας.

Άλλ' ουδέν άπορον άν περιγραφόμεναι δυσμενείς προς την Σερβίαν αι ευρωπαϊκαί δύναμις, άπου βλέπομεν ότι και αυτά τα πατριωτικά αισθήματα της σερβικής κυβερνησεως τώνεται εν άμφιβόλῃ. Εφημερίς τις τής

Βιέννης εδημοσίευσε πρόγθεσ εκ τηλεγραφήματος του Βελιγραδίου ότι η σερβική κυβερνησις διεβέβαίωσεν έγγραφοσ την Πύλην, ότι η προς αυτήν ύποταγή της είναι άκράδαντος, και προς ένδειξιν τούτου διέταξε την διάλυσιν της έννοφυλακίας. Η είδησις αύτη εκ πρώτης όψεως φαίνεται εν εκ των συνθηών πλασματών. Πρέπει να υποθέσωμεν παράφρονα την κυβερνησιν έκείνην, ήτις άνεστάτως τον τόπον και έπέφερε τραυμα κείριον εις την βιομηχανίαν, την γεωργίαν και το εμπόριον, όπως διακηρύξη κατόπιον ότι διατελεί ποσθι ύπήκοος. Τούτο ήθύνεται να γένη και εύθως μετά τον βομβαρδισμόν του Βελιγραδίου. Άλλως τε, η εξακολούθησις των παρασκευών της Σερβίας άντιβαίνει άντικρυς προς τάς ειρηνικάς διαθέσεις τάς άποδιδομένας εις την σερβικήν κυβερνησιν. Όχι μόνον δέν άσφαλισθή η έννοφυλακία, αλλά καθ' έκάστην συμπικνωσται επί μάλλον και μάλλον αι τάξει αύτης, και άδικαίως ένδυναμοσται αι παρά τάς σύνορα φρουραί. Ο δέ ήγέμων Μιχαήλ περριζέει πεζός τά έδορορήματα και τους σταθμούς της πρωτεύουσας του, ένθαζώνον τους πολίτας εις την έκπλήρωσιν του καθήκοντος των. Η διαγωγή αύτη άρμυζει εις πιστόν ύπήκοον:

Τι δέ πράττει ο καταλιηλότερος πάντων κριτής, η Τουρκία; Όχιούται εν τη Βοσνία, ως να έθεώρει έπικαιμένην την έπίθεσιν. Πάσαι αι εκ των ύπερ των άλληλογραφία βρήθησ λεπτομερείων περί των έκτάκτων πολεμικών μέτρων, τά όποια λαμβάνουσι. Τα φρούρια έπιδορνούται εν σπουδή, και οι Τούρικοι κάτοικοι έξασφαλίζουσι έντός αυτών την κινήτην περιουσίαν των. Πανταχού στρατιωτικά έδοκορνούσασ, άμαζαι μεταφέρουσ τροφάς και πολεμφοβία. Και εις το Σερβίον αύτου γράφουσι ότι διοργανώσεται σόμα έθελοντων, όπως ύποσση εν άνάγκη εις έπικουρίαν της φρουράς του Βελιγραδίου.

Υπάρχουσι προνομιοχόι τινες άνθρωποι, ών και τά κινήματα και οι ελάττωσι λόγω λαμβάνουσι σπουδαιοτήτα γεγοσμένων πολιτικών και ποικιλοτρόπος σχολιάζουσι. Είς έξ αυτών άναντηζήτως είναι σήμερον και ο στρατηγός Γαριβάλδης. Αφ' ης στιγμής εζηλησε το ερημητηριου του, ειπε προσκληθείς, είτε μη, υπό του πεσόντος ύπουργού Ρικαζόλη, τ ευρωπαϊκήν διπλωματία διε-

τείλει εν διηκενική άγωνία, ύποπτεύουσα ότι ο έλευθεροτής των Δύο Σικελιών έγάλλικε την άπελευθερώσασ νέων τόπων, και ότι η παρθέσιμος ειρήνη ύστατο επί ζηρού άκμής. Έκ μυχών άνέπνευσεν ύδωσά αυτών άποχορνούτα εκ νέου τής πολιτικής τύφης και άπερχόμενον εις Καπρίαν, και έλεισε τους εκ της συντόνου προσοχής κοπιόσαντας έθνηλμοίς της. Άλλ' ο τηλεγράφος έτάραξε μετά μικρόν την πρόσκαιρον ταύτην άνάπαυσιν, άναγγελλας την άπροσδοκήτων άφιξιν του αρχαίου δικτάτορος εις την πρωτεύουσαν της Σικελίας και την προτεχρή μεταστάσιν αυτού εις Νεαπόλιν.

Την νέα ταύτην περιουσία του Γαριβάλδη καθιστώσιν ύποπτον έξαιρετικαί τινες περιπτώσεις. Παρητηρήθη εν παραδείγματι ότι ο Πάνορμος ύπηρεση άπό τινος το γενικόν κέντρον, όπου ύπέσκηον, ως ύπέσκηον εις μυστικήν τινα πρόσκαιρον, έξ όλων των σημείων της Ιταλίας πάντες οι διακριθέντες κατά τάς προλαβούσας έκστρατείας του ήταλου πατριώτου, και ότι παραδόξως πρό μικρού διορισθή αρχηγός της έννοφυλακίας της Σικελίας εις των έπιστηθιωτέρων φίλων του, ο στρατηγός Μεδιχης. Μόνον η έκτακτος σύμφω των έθελοντων ήρκεσε να άστυνήσθαι τάς ύπονοίας της Αυστρίας, ήτις ένεδυναμόσασε τά παρά των Μίγρον στρατημακά της. Αι φήμαι περί μυστικής τινος έκστρατείας, σχεδιαζόμενης παρά του Γαριβάλδη, ής προανακοσμουσ ύπηρεση η έπίδειξις της Βροσσίας και του Βεργαμου, δέν είναι πρόσφορα. Χρονολογούται άρ' ης στιγμής ο έρημίτης της Καπρίας έλαβε την πρώτην συνέντευξιν μετά του νύν πρωθυπουργού της Ιταλίας Κ. Ρατάτση. Άλλ' είναι μυστήριον άν αληθώς ο ύπάρχων της έθνηκλής ένότητος κυμοφά εύρι τι σχέδιον και ποιόν τόπον άποβλέπει το σχέδιον τούτο, και ίσως και η άδωστή ην διακνήσ: ο Κ. Ρατάτσης δέν προέρχεται εκ προσποιήσεως, διότι είναι γνωστόν ότι όλιγοι κατέχουσι την κλειδα των μυστικών του Γαριβάλδη: και ότι, ως ειπε πρό τινος ο Κ. Κρίστης από του ήτμοματος, έχει και η άναστατική μερς την ευθυγράνησιν της. Είς ημάς έπινασται να κρινόμεν εν των φαινομένων και να αντιγράφομεν τάς εν Εύρώπη κυκλοφορούσας φήμας.

Η δημοσία γνώμη, άγωνισμένη να μαντεύσθαι υπό ποιός ιδέας ύπεκκαίεται η φλογερά καρδιά του Γαρι-

ΕΠΙΦΥΛΑΞΙΣ.

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ (*)

Διήγημα Βίκτορος Ούγου. — Μετάφρασις Ι. Ι. Σ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ. — ΦΑΝΤΙΝΑ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ. — ΕΝ ΕΤΕΙ 1817.

Η.

Ίππου τελευτή.

— Όμοσ εις τω Έβανος το ζενδοχέιον πρώται κανέσι καλήτερα παρά εις τω Βομβάρδα, ειπεν η Ζερβίη.
— Έγώ προτιμώ τον Βομβάρδα, ειπεν ο Βλαχουβίλας, παρά τον Έβανος. Έβώ έχει περισσότερα πολιτείασιν. Είναι άσπαιότερα τα πρόγματα. Κιτάξτε κείνη την αίσωσαν. Χρυσό καθρέπται, ζωγραφία εν παριστιών λαγοίς, πέρδικας, φέισα...
— Καλλίον θά ήτον να ερίσκοντο κεία όλα εις το τραπέζι μας, ειπεν η Φαβουρίτη.

Ο Βλαχουβίλας ήθέλησε να έπιμείνη εις τον λόγον του. — Παρρητήρως, ειπε, τα μαχαίρια. Είς τω Βομβάρδα είναι άρρωσά αι λαβαί των, ενώ εις τω Έβανος είναι από κέκαλον. Νομίζω ότι ο άρρωσος είναι πολυτιμότερος παρά το κέκαλον.

— Έκτός προς τώσ όσσι έχανταν την μύτην των, και τους την έχαναν άργυράν, ειπεν ο Θεολογής. Κυρία μου, μή θαμείσαστε αν οσεί έπιση, ότι στέγνωσ άκμήν να ζήσω. Δέν έπιλείωσασ τα πάντα της γής, άρ' άπομειρεί εις άκμήν να λέγη παραλόγως. Άδεια εις τώσ άναστάσ θεούς, λέγει τις άλλα άν' άλλων, άλλα γελεί. Αιού, κυρία μου, το κρασί, το όποιον πίνετε με όλην την ήγυμνησιν, είναι κρυσά ένός χωριού της Μαδύρας, το όποιον κείται τριακοσά δεκαεπτά βργμιάσ ύπερ την έπιφάνειαν της θαλάσσης! Προσέγγετε δέν το πίνετε! τριακοσά δεκαεπτά βργμιά! και ο μεγαλοδωροτάτος κίριος Βομβάρδης οσεί τάς ίδείσ ελας, διά μόνον τέσσαρα φράγκα και ήμισυ!

Είναι δεικόμεν ο Βλαχουβίλας. — Θεολογής, τωμόν αι κρείσσι σου είναι όρθίσταται. Ποιον συγγραφέα άγαπήσ περισσότερον;

— Τον Περί...
— Ανδρον;
— Όχι. Πάσαν. Και ο Θεολογής έρχολούθησε. — Άδεια και τιμή τω Βομβάρδα! ο άνθρ ούτος είναι αρχηγός. Έπιση, κυρία μου, και εις την αρχίαν Έλλάδα και Αίγυπτον ύπάρχον Βομβάρδα. Μας το λέγει ο Απολλοιος. Φεσι! πάντως τα αυτά τής αύτης και ουδέν νέον. Τιποτε δέν έμεινε άνέκδοτος εις την κίτην του δημοκρησού! «Ουδέν κανόν υπό τον ήλιον» ειπεν ο Σολωμός: α μ ε ρ ε τ ο υ ς Ι τ ε ρ μ, (ο έρωσ τοις πάνσι αύτός) ειπεν ο Βεργίλιος. Η Χρυσούλα έπιβαίνει εις το τραχηλί με τον Χρυσούλην, καθός η Αποστοία έπιβαίνει εις τον στέλιον της Σάμου μετά του Περούλιου. Ένα τελευταίον λόγον. Εξείρετε τί ήτον η Αστασία, κυρία μου; Μολονέσ έχρησε εις κειρούσ όταν αι γυναίκες δέν είχαν άκμήν ψυχής, αύτη ήτον ψυχή ψυχής βροδύρουσ και πορρωά, ψυχή ελογιωμενάσ τοις πόρος και ένταύτω δροσπεριετέρας της ήσας. Είς την Αστασίαν συνήσαστο τα δύο άκρα της γυναικείας ησεί, και... δέν λέγω το έχρατον της γυναικείας έπίθετον.

Ο Θεολογής, κατά τον ήρωον τον όποιον έπιρε, δικαίως θά έκρατειτο, αν δέν συνέβαινε να πείσ κατ' αύτην έκίνησ την στιγμην εις το μέσον της όδου ήτοις τις φώων άμαζων. Καθός έστίθησεν αι προχά δια μιάς, ενώ άπέρριπτο, εσπίθη και η γλώσσα του ήτμοτος. Η άμαζα ήτον βαρεία, και ο ήπιος ύπερήγορος και ίσχυρότατος, άσως να παραβήσθαι πλέον εις τώσ ύποκαταστας, ως άνίκοναι και έχρηστος. Το ταλαίπωρον ζώον, έλθον εύς έξωθεν του ζενδοχέιου του Βομβάρδα, δέν ήθελε να πρόβη παρατέρας, άποκαμιν εν το κέπυ και τω ήτμοτος. Συνήθησ πλήθος διαβόλων περί αύτου. Βλασφημοσώντων ο άμαζιλάτης, κατέβησεν εκ αύτου άπληθεις την ματτωτή του, δια να το βιάσθαι να προχωρήσθαι αλλά το ζώον έπεσε τώσ γυμναί, και έπεσε δια πάντες. Έπί του ορημού του, έπείρασ θλαί οι έκραστοί του Θεολογής προς το παρβόριον. Ένώ παρβόριον την άγνωσην του ζώου, ο Θεολογής, ένθυμείσ το λυπρόν τούτο τετρατίτηεν ποιητώ τινος,

“Ηθροσε μ' όστιν τα βόβα χόρον”

Δέν την άγνησ.

“Έκρονε όσον τα βόβα χρόνον”

Πρωάν μόνον!

έπείρασ την έμύλιαν του παραθέσιν αύτο μελαγχολικός.

“Ηχόθεσ μ' όστιν το κτήνη χόρον”

Το κατεργάσθαι.

Τέκμαν σφάρον πλέον οι χρόνον”

Τά κακαρώσιν!

— Το ταλαίπωρο! ειπεν η Φαντίνα με στεναγμόν.

— Τώρα θά καθήσθ η Φαντίνα να κλαίη και τά άλλα! ειπεν η Δάλια. Άν γίνεται άνοσησ μεγαλήτερα!

Κατ' έκίνησ την στιγμην, η Φαβουρίτη, σταυρώσασ τάς χείρας της, και άνατείνασ προς τά όπισθεν την κεφαλήν, — Αι, κίρι! ειπε προς τον Θεολογην κειρός τώρα να ιδώμεν και το άπρόστυον το όπιον μας ύπεσχεθήτε.

— Ναί, τωμόν ήλθε πλέον η ώρα, άπεκρήσθ ο Θεολογής. Κύριοι! ήλθεν η ώρα να ιδώσ αυταί αι κηρία το άπρόστυον, το όποιον τας ύπεσχεθήμεν. Κριση μου, παρακαλώ, μίαν στιγμην να μάς περιμείνετε.

— Το πρόγμα αρχίζει από εν έθλημα, ειπεν ο Βλαχουβίλας.
— Ναί, όχι όμως εις τά χείλη, αλλά εις το μέτωπον, έπείρασθεν ο Θεολογής.

Έκαστος έβασεν εις το μέτωπον της ιδίας του έρωμένης σαρκός ένα άσπαρμόν έπιτασ κατηνθώνησεν προς την θύραν και οι τέσσαρες κατά γραμμην, θέτοντες τον δάκτυλον επί τα χείλη των. Η Φαβουρίτη έχειροκρήσασ βλεπούσασ αύτους τοισυροστέρας εξερχόμενος. — Από τώρα, ειπεν, αρχίζει το πρόγμα να ήμνι νόστιμον. — Μην άργήσαστε όμως πολύ, έπείρασθεν η Φαντίνα. Σας περιμείνομεν.

Θ.

Ευθύμων τέλος της ευθυμίας.

Άρ' αι κείραι ήμινον μόναι, έκυσαν άνά δύο εις τά παράθαρα, και, προτινέσασ τάς κεφαλάς, ώμίλων μεταξύ των από του ενός παρβαρόν εις το άλλο.

Εβον τους τέσσαρας νέους εξερχόμενος του ζενδοχέιου του Βομβάρδα και κρατούμενος άνά δύο από δύο βραχιόνων των. Έστράσαν στίσι προς αύτους, τάς ένουσαν γελώσασ, έπειτα δ' έχθήσαν και αύτοι μέσα εις το σκοτεινόμενον έκλειον πλήθος των παρπαρτων, στίνας βρούσιν συνήσασ την κυριακήν εις τά Πλάσια.

— Μην άργήσαστε πολύ! ειπε κρυσά η Φαντίνα προς αύτους.

— Τι θά μάς ήφρονεσ άρέγι; ειπεν η Ζερβίη.

— Βέβαια, θά είναι, τίς ούτις τίς έμμερον πρόγμα! ειπεν η Δάλια.

— Έγώ, έπείρασθεν η Φαβουρίτη, ήθελα να ήτον από χρονον.

Έπείρασεν έπειτα την προσοχήν των η κίνησ την όπιον διακρινόμεν άναμύσων των δένδρων, εις την έχρησ του ποταμού. “Που η ώρα καθ' ην άνεχώρουσ αι τυχερώσικαι και όδοσκομικαι μετρίαι άμαζαι, πλήρεις έπιπατιών και έπίπλων, βαρβολίζουσαι το λιθότροπον, κρυσά, η κίνησ έκείνη, αι κεφαλαί των έδοστρούσιν εις τάς θύρας των άμαζών, διεσκέδαζον τάς κόρας.

— Τι παραχρή! άνεχώρουν η Φαβουρίτη! θαρρεί κείνησ τίς πετούν εις τον άέρα ένας σφώρς άλυσιωσ και κληγυλλών άνόδοσκα. Μία των άμαζών έκίνησ, των έδοστρούσικων, μέλις διακρινόμενη

(*) Ίδε από άριθ. 346 μέχρις άριθ. 355 Β της “Ημέρας”.

